

CHARLIE DÉE

'Grote dingen gaan bij mij nooit zomaar'

SINGER/SONGWRITER CHARLIE DÉE (32) VOELT ZICH SOMS VERSCHEURD TUSSEN HAAR DRIE GROTE LIEFDES: VRIEND MARTIJN, ZOONTJE ROEF EN HAAR MUZIEK. 'MIJN WALLEN HANGEN INMIDDELS OP MIJN KNIEËN.' TOCH

De afgelopen maanden tourde Charlie Dée langs de theaters met liedjes van Joni Mitchell en ze werkte aan haar nieuwe plaat 'Husbands and wives'. Daarnaast is ze moeder van zoon Roef, die ze anderhalf jaar geleden kreeg samen met haar vriend Martijn. Ook hij staat avond aan avond op het podium, als rockgitarist in de bands van Ilse DeLange en Anouk. Charlie is naar eigen zeggen totaal uitgeput. Haar drie grote liefdes trekken

tegelijktijd aan haar. Op nummer één staat haar blozende baby Roef. "Ik had nooit gedacht dat je zo van iemand kan houden. Ik kan uren naar hem kijken. Hij is echt een stuk!" Daarna komt haar grote liefde Martijn. "Ik krijg al kippenvel als hij zijn gitaar stemt, haha!" En dan is er nog haar muziekcarrière, waar ze het liefst óók helemaal in opgaat. In de tuin achter haar schilderachtige dijkhuis, midden in de weilanden onder Rotterdam, staat de studio waar Charlie liedjes schrijft achter de piano. Althans, dat is de bedoeling. Ware het niet dat zoonlief overdag slaapt als een roos, maar het 's nachts op een brullen zet. "Gisteravond heb ik ingezongen in de studio en lag ik pas om half twee in bed. Een uur later werd Roef alweer wakker. Meestal zit hij dan rechtop in bed te huilen. Zodra ik hem eruit haal, is hij stil en valt in slaap. Mijn wallen hangen inmiddels echt op mijn knieën. Ik ben radeloos." Lachend: "Misschien wordt het tijd voor een babyfluisteraar?"

Zo vermoeid als Charlie nu is, zo energiek voelde ze zich tijdens haar zwangerschap. "Twee dagen voor mijn bevalling stond ik nog op het podium. Ik werd aangekondigd: 'Hier is Charlie Dée en ze is al uitgerokend!' Dat was eigenlijk *too much*. Ik was dik, joh! Roef was vijf kilo toen hij werd geboren en ik droeg helemaal naar voren." De bevalling verliep minder soepel. "Achteraf is het heel grappig. **Ik wilde thuis bevallen en 's avonds om zes uur kreeg ik weeën. Martijn geloofde het niet, die dacht dat ik gewoon een beetje knorrig was.** Om twee uur 's nachts riep ik: 'Je moet nú écht de verloskundige bellen!' Ik bleek al drie centimeter ontsluiting te hebben. Om acht uur 's morgens kwam de

CHARLIE WIE?

Charlie Dée wordt op 22 augustus 1977 geboren als Renée van Dongen in Rotterdam. Na de havo gaat ze naar het Conservatorium Rotterdam, richting lichte muziek. In 2004 wint ze de Grote Prijs van Nederland in de categorie singer/songwriter en in 2006 een Essent Award. Dat jaar staat ze ook op het festival Lowlands én debuteert ze met het album 'Where do girls come from', in 2007 gevolgd door 'Love your life'. In 2009 komen haar cd en live dvd 'A tribute to Joni Mitchell' uit, dit voorjaar verschijnt haar nieuwe album 'Husbands and wives'. Charlie woont samen met gitarist Martijn van Agt. Op 7 oktober 2008 werd hun zoon Roef geboren. Meer informatie op charliedeemusic.com.

verloskundige terug en lag ik als een gewond dier op bed. Het ging niet meer. Ik ben met gillende sirenes naar het ziekenhuis gebracht. Daar zeiden ze: 'Je krijgt nog één kans, anders wordt het een keizersnede.' Ik had geen weeën meer en moest aan het infuus om de weeën weer op te wekken. Roef was gewoon te groot denk ik, en hij was ook nog een sterrenkijker (baby die tijdens de geboorte met zijn gezicht naar boven ligt in plaats van naar beneden, red.). Uiteindelijk is hij met de vacuümpomp gehaald. Het was een hel." Na de geboorte bleef het nog even spannend. Roef kreeg na twee weken plotseling veertig graden koorts en bleek een nierafwijking te hebben. "In die eerste weken was ik heel beschermend. Iedereen moest gewoon weg. Mijn vriendinnen vonden me een enorme muts, haha. Roef had aan de bevalling een

dubbele hersenschudding overgehouden en lag in zijn wiegje te kreunen. Als Martijn lieve woordjes tegen hem begon te roepen, zei ik: 'Hij is nog maar drie dagen, doe normaal!' Als je kind ziek is, word je een soort waakhond. **Het herstel viel me erg tegen, terwijl iedereen daar altijd rooskleurig over doet.** Mijn haar viel uit en na ruim een jaar heb ik nog steeds pijn in mijn heupen. Daar had ik nog nooit iemand over gehoord." Martijn bleek een rots in de branding. "Hij heeft de eerste weken alles gedaan. Hij is een meer dan goede vader, dat vind ik heel aantrekkelijk. Urenlang kan hij met Roef spelen en hij is zó zorgzaam. In het begin vond ik het eng om te tanken met Roef - laat ik hem dan in de auto of niet? Als Martijn wist dat ik op pad moest, was hij ineens 'even weg' en gooide dan heel lief mijn tank vol. Ik ben nog steeds verliefd op Martijn. Als ik zijn auto ergens zie staan, word ik al helemaal warm, haha." ➤

'DIE EERSTE WEKEN MET ROEF WAS IK **ERG BESCHERMEND**. IEDEREEN MOEST GEWOON WEG'

‘IK KOLFDE IN DE GOORSTE KLEEDKAMERS TERWIJL DE JONGENS VAN DE BAND OM ME HEEN STONDEN’

◀ Een paar weken na de bevalling trad Charlie alweer op met haar eigen interpretatie van liedjes van Joni Mitchell. Dat leverde bijzondere taferelen op. “Ik heb zes maanden borstvoeding gegeven en zat in de goorste kleedkamers van Nederland te kolven terwijl de jongens van de band om me heen stonden van: ‘Hier is de setlijst, wat zullen we spelen?’ Ik vond het gezellig om borstvoeding te geven en zo kneuterig samen te zijn. Dat moeder-kind-ding is zo geweldig, dat kun je van tevoren niet voorstellen. Dat is misschien maar goed ook...” Jarenlang dacht ze namelijk dat ze geen kinderen zou kunnen krij-

gen. Ze had endometriose, een baarmoederziekte die gepaard gaat met cysten en verklevingen. “Ik weet nog dat de gynaecoloog op mijn 27^e tegen me zei: ‘De enige remedie is zwangerschap, maar dat zit er voor jou waarschijnlijk niet meer in.’ Ik was helemaal van slag. Ik had niet per se een kinderwens, maar het was alsof de grond onder mijn voeten verdween. Niet vruchtbaar zijn voelde alsof ik minder waard was. Dat oergevoel van je voort willen planten, iets wat ik nooit had, was er toen ineens heel sterk.” Charlie was niet voor een gat te vangen en ging op zoek naar een specialist. “Die zei dat ik met

overkomen - Martijn en ik waren pas een halfjaar bij elkaar. Dat was even schrikken, maar ik vond het fantastisch. Het was een meisje en ik had voor mijn gevoel al snel veel contact met haar. Misschien een gek verhaal, maar ik zat in de keuken en ineens, ploef!, zei ik tegen Martijn: ‘O, we krijgen een dochter.’ De volgende dag bleek ik inderdaad zwanger te zijn. Maar de baby had het syndroom van Turner. Er was vijf procent kans dat ze geboren zou worden, maar waarschijnlijk zou ze in de achtste maand overlijden. En als ze de eerste drie jaar zou halen, zou ze maar tot haar puberteit in leven blijven. Het was een vreselijk scenario, want haar weg laten halen, pfff, dat kon ik niet. Na zestien weken is ze overleden in mijn buik, dat was heel verdrietig. Ik voelde haar gaan, terwijl ik dat soort ervaringen verder nooit heb gehad. De volgende ochtend zagen ze in het ziekenhuis aan haar hoofdje dat ze nog maar een paar uur dood was. Gek hè? Dat is mijn grootste troost geweest, dat ik het heb gevoeld. **Na een jaar was ik weer zwanger en ging het wel goed.** Roef is zó’n lekker ding, ik ben zó verliefd op hem.”

De zangeres mag dan verliefd zijn op haar baby, op haar nieuwe album zul je geen teksten over moedergeluk tegenkomen. “Zie je mij al zingen van: ‘Sinds jij er bent...’ Hou op, dat is té zó. Op mijn nieuwe plaat staat wel het liedje ‘Daddy daddy’, dat had ik niet kunnen schrijven als ik geen moeder was geweest. Toen ik na de bevalling weer in de studio zat, probeerde ik me voor te stellen dat Roef geen vader zou hebben, of dat zijn vader ineens weg zou gaan.” Zingt: “Daddy daddy where have you gone, daddy daddy has left his son... Gelukkig is die tekst niet autobiografisch.” Roef heeft niet te klagen over liefde en aandacht. Een paar dagen per week is hij bij zijn opa en oma, zodat zijn ouders op tournee kunnen. “We wilden niet dat hij naar de crèche zou gaan of drie oppasoma’s zou hebben. En voor mijn ouders is Roef het mooiste cadeau wat ik ze ooit gegeven heb.”

hormonen in de overgang gebracht moest worden zodat de ontstekingen zouden verdwijnen. Maar man, in de overgang, jezus joh! Mijn plaat zou net uitkomen en die specialist zei: ‘Dan kom je dertien kilo aan, je krijgt overal haargroei en je wordt een beetje agressief.’ Met een brede glimlach, alsof het niks was. Later ontdekte ik, na een hele zoektocht op internet, een professor in Leuven. Die vertelde dat ik in plaats van een hormoonkuur ook een kijkoperatie kon krijgen om mijn cystes weg te halen, met tachtig procent kans dat ik wel zwanger kon worden.”

Charlie liet zich opereren en werd zwanger. “Het is me een beetje

HET BESTE VOLGENS CHARLIE

Slaapliedje Slaap kindje slaap.

Tip Geen televisie. Het schijnt dat kinderhersentjes die snelle beelden pas vanaf het derde jaar kunnen verwerken.

Ontspannen Uitgebreid uit eten met een goed wijntje.

Krachtvoer Gezond eten, veel fruit. **Opvoedboek** ‘Regelmaat en inba-keren’ van Ria Blom is mijn bijbel.

moeilijk. Ik heb ook lang getwijfeld óf ik wel moeder wilde worden. Telkens vroeg ik me af: hoe moet het dan in godsnaam met mijn werk? Dat heb ik nog steeds. Als ik vanuit de tram iemand voorbij zie rijden, denk ik: ik wil ook 22 zijn en door Rotterdam fietsen! Ik heb altijd een vrij leven geleid. Ik stapte zo op de trein naar Parijs, midden in de schoolweek. Maar toen werd ik per ongeluk zwanger en voelde ik dat ik het wél wilde. Ik had meteen een verbond met die kleine.

Aan de andere kant denk ik soms ook: het is half tien, Roef ligt te slapen en ik zit op de b́nk! Terwijl ik nu eigenlijk met mijn vriendinnen naar de film wil. Allerlei dingen kunnen niet meer. Uit, of een hele dag liedjes schrijven. Een nummer afmaken waar Roef bij is, lukt bijna niet. Maar ik maak wel opzettes, soms zelfs met hem samen, want in de woonkamer staat een piano en hij vindt het heerlijk om naast me te zitten als ik speel.”

Over positieve reacties heeft Charlie sinds haar podiumdebuut in 2004 niet te klagen. Ze speelde op Lowlands en won verschillende popprijzen. Maar bij het grote publiek is ze nog niet echt doorgebroken. Het is nu vooral keihard werken geblazen. **“Op dit moment denk ik: een tweede kind? I don’t fucking think so!** Al die drukte, die stress... Ik zou Roef niet meer willen missen, maar soms denk ik dat ik beter had kunnen wachten tot ik als artiest meer gesetteld zou zijn. Doorbreken als Nederlandse artiest is moeilijk. Gelukkig krijg ik mooie recensies, maar ik kan soms nauwelijks rondkomen. Rijk worden hoeft niet, ik wil gewoon maken wat ik mooi vind en de helft van de hypotheek kunnen betalen. Mijn eerste twee platen heb ik zelf betaald. En een plaat kost al gauw vijftienduizend euro. Ik heb wel een management, maar verder is het toch een beetje liefdewerk oud papier, ik doe veel zelf.

‘MARTIJN IS EEN MEER DAN GOEDE VADER, DAT VIND IK HEEL AANTREKKELIJK’

mijn kind! Ik herinnerde me hoe ik zelf vroeger door de weilanden liep. Dat gunde ik mijn kind ook. De eerste paar maanden vond ik het hier te gek, maar daarna werd het wel heel saai. Buiten zie ik alleen maar schapen. Mijn vrienden wonen allemaal in Rotterdam en die zie ik nu veel minder, want ik ben veel weg. Daar voel ik me ook wel eens schuldig over tegenover Roef. De balans vinden, dat is

Een dieptepunt vorig jaar was dat ik geen cadeautje voor Roefs eerste verjaardag kon kopen. Martijn was er niet, dan heb ik meteen een probleem. Die afhankelijkheid, daar wil ik vanaf. Dat lukt nu gelukkig ook, want mijn theatertour liep heel goed. Maar grote dingen gaan bij mij nooit zomaar. Kind krijgen, liefde, carrière, ik moet altijd krgggrrr! overal doorheen. Aan de andere kant is dat ook maar gejack, hoor. Als je gewoon doorgaat met waar je in gelooft, vind je vanzelf die geluksfactor, het moment dat alles bij elkaar komt en je in één klap doorbreekt. Ik ben een ongebreidelde optimist, misschien heb ik dat van mijn ouders. Zij stimuleerden mijn broer en mij altijd enorm. Niks is onmogelijk, met dat idee ben ik opgevoed.” ●